

Elxan Zal, soni həmişə teloson görürəm. Bütün günü nəfəsini çiyinlərindən çəki-çəki harasa qaçırsan.

İki yolum, bir sözün, bir çözümlün. Yerlə göyün arasında qalan qaradışım, hey!?!"

Bəlkə bu qısqıya bir "Fəthə" oxuyub, bir hovur dizini qatlayasan, dincini alsan? Apxayınlıqda soruşum kimsən, kimlərdən-sən?

Soruşmaq adətimizdir, özümüzle, dinciyimizlə sorğumuz yox. Bilirəm bu sualı cavabsız qoyacaqsan. Yəni bu suala artıq cavab vermişəm.

"Mən qurdam, endir məni, ey qut, yanmış yuxusunda yovşanların".

O yovşan qoxusunu Savalandan, Ağrıdağdan, Ziyarətdən, Ərzürümdən, Ərdəbiləndən, Dərbənddən... saymaqda qurtaran deyil, Cıdır düzündən, Yazı düzündən, Topağacdan, Hürmeyidin dərəsindən, Pirin daşından, Qıpçaq çöllərindən, moqol köçlərindən, keymolərdən, alaçıqlardan götürür sərsəri külöklər.

Bir udum xəcalət tərimizi soyubud ayaqzıdır. Yurd həsrətinin qurd baxışları qismətimizdən çökülür, deyir mən "manqurdam... hə?"

Ulu türk yaddaşının daşıyıcıları həl-hələb aman-zaman bilməzlər. Düşürlər Sonuncu dənizdə itirdiyimiz Turan izlərindəki bütün dünya Turandır. Ört-basdır etməklə deyil, yaddaş - yadın başının daşdır. Avropadan belə hansı daşı qaldırırsan, altından Qıratın, Düratın nalı çıxır, ən keçilməz qala divarları Süleyman qılıncıyla şırımlamır.

Ürəyin dopdoludur, yaddaş xurcunun ağzınacan təpəlidi, ildən-ile batmanlaşır. Yüku - qurğuşun yükü; bükülmüş çiyinlərdən bilirm. Qaçaq Nəbinin Aynalınsının gülüsü qurtarır.

Daş üstünə daş gələcək. Sonuncu Dənizə yürüş bu səfər Cıdır düzündən, Ziyarət dağından, Ağrıdağdan, Savalandan başlayacaq. Ürəyimə danda döz çıxır.

Gözlümək ağılna da gəlməsin. Bizə ağı yox, savaş əyəsi oxu! Allahın yanında növbəmiz yetib, bu səfər bizi eşidəcək.

"Sular daryaya sevdalı, Darya göylərə sevdalı". Elxan Zal, sən böyük Turana sevdəlisan, avazımız üzünü üzünü buludlu göylərə tutub deyirsən:

"Məndə darvış davası var, başımda cəng havası var, yerin-göyün duası var, savaşımı bilənələr".

Amañın:

"sənginək bilməyən savaşımız var".

And:

"and olsun ailərə, and olsun qılınc parıltısına, and olsun bir Tanrının adına".

Niəkilin:

"ərənlük duyğusu qadınlaşmada" ikon "Tanrım, sən savaşımızı ver"

Savaş ısmarığın:

"de ki, sevdik savaşın dadını, qız kimi sevdik, qız kimi sevdik".

MAHIRƏ
ABDULLA

Başında cəng babası var

İnançın:
"yel yalayan bu bayraqlar
fəthimizin türküsünü
arddoğudan ardəbatıya aparacaq".

Mərəzin:
"oturmaq azarın qabar bağlayıb".

Dar ağacın:
"sevdiyim insanların nifrətində ölürdüm".

Son nəfəsində türk əsrinin "Savaş ayları"ni yazacaqsan.

Səndən başqa sonin kimi heç kəs yazı bilməz.
Çünki artıq yazmısan.
Hər kas öz yoluyla gədir.
"Xaçanname" türkün şanlı tarixinin yaddaş qatlarıdır. Bu zikr təsbehiini çevirdikə savaş... savaş çıxır.

Sən bilirsən...
"Yataqda önlənir mürdar olurlar,
bizim törəmidə belə yazılıb".

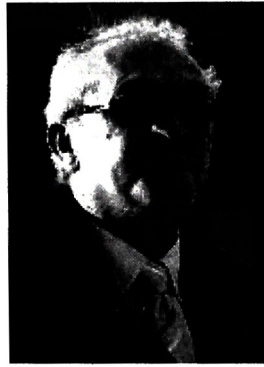
Poeziyan türk dilinin sirr xəzinəsidir. Dibi-dibəyi görünür. Bütün dünyanın əlini üzündə qoyan, dilini dilçəyini bəndəyəyən Orxon-Yenisey yazılarıdır.

Bizi davakar, odda yamamz, suda batmaz üsyankar ruhlarımız birləşdirir - Votən adlı Böyük Ananın balalarıyıq.

Bizi dincilik tapmayan şəhid ruhları, güllələnmiş ağcaqları, quşların, daşların, dağların ruhları dənşdirir.

Eygili vaxtlarda yeriyəndə yer itirəyən qırmızı almayanaq Sultana nonəm ermənilər barədə deyirdi: "Tanqnyaya alqış etdik azdılar, qarğış edək yere keçinlər. Gözünüzü qarğa-quzğun didsin. Çörəklori dizləri üstündə olalar. Çörək itirələr. Çörəyimiz gözlorimizi tutsun".

Sultana nonəm Tanrıya "Tanqrı" deyirdi, bir "q" səsi sözün enerjisini, magik qüvvəsini qaytarır. "Tan - q - n" canlı musiqidir, Sibiri, Altayı yada salır.

Sən də ürəyimdən yaman xəbər verdin...

"ermənilər nə tuladı,
millət qalib qan içində
çəng havası çalır zurna
gəl ortaya, küncdə durma,
cihadı çıx, ay musurman,
ud savaşın qan içində".

Amia! Yüz dəfə Amia!

Türkün ruhunu belə yaşat, səni ölməz edəcək.

Vo "səno yaxşı xəbərini var" deyəndə göy üzü kimi tutulmağım. Axı elə haqq-sayımız olmayıb. Alıcı quş kimi heyretimi tutdun, "sonin haqqındır" - dedin.

Bu nə haqqdır belə? Yurdsuz insanın heç nəyə orki, oltı çatır - ele arsız ömürə do.

Amma Ulular Ulusu Mahmud Kaşqarının adı da gələndə zənnimdə "Qeyb" in apıları bağlanır. "Ağıllı qadının itiharı"nın qırkı çıxır, "Erməni kölgəsi" dağılır, Qarabağlı şeirlər yazılır.

Ərşə səs ucalır: "Əvvəl. Axır." Qarabağ bizimidir!

Bu dünyada üzümü üzler tutub yaşayıram. Şeirlərim gün üzü tutulanda döyülən qablarıdır.

Günəş mənəsi peyda olur, batır. Yalnız rəsmilərimdə somimiyəm; cizgi tarlarımda dostədə vurulmuş quşlar kimi çirpiməram.

Başımın tacı Qarabağda düşdü. Öz elim öz başımdı. Söyürəm özümü. Döyürəm dizimi

Əlimdən gələm budur. Qarabağ mənə esir-yesir edib. Dünya türklərindir. Xəzər qalxır, türk qabarır. Qılınclar qınımda pas tutdu. Turanın təqoyma törəninə çoxmu qaldı?

Bundan əzal igidlərimiz döyüşə ana-bacıları dualarıyla gədərlərdi. Deyirəm: "Anamız-bacımız olum. İzloriniz göyərmişin.

Dabanlarınız yaş səngərlərdə dən tutmasın. Savaşə gedəndə yollarınıza sa atım".

Bu namə sənə quş qanadında gələcək

Bilirsən, əllərim niyə böyükdü
qıpçaq alarını sağib
qırmız tutdum
şaman duasıyla, yovşanla mayaladım.
Atilla içib o qırmızı
dünyanın üzünə durdu
qırmızını.

İç bu qırmızı
rəngi qırmızı
savaşə, ata, qılınca
bakıra səhralara tamarızı
Zal oğlu Talibin yadigarı
Sən... türk oğlu, Turan imanlı
Elxan Zal Qaraxanlı,
Zəngəzurlu qoca Alın kürayı yəre dəyməz
Gənc Ali navasinin

şair qızı Mahirənin qan qaradaşı...
yurd həsrətimizin sına daşı.

Qara nərli xaqanları
bellərində hərlərdi
ağ mayalar səhraları dizləyib
firsəti girdərdi
yolları süpürərdi.

Bilirsən barməqlərin niyə uzundu -
xurmayı qopuzun on barməği
sinəmdə "Türk əsrinin türkülləri"ni çalacaq.

Sarı yovşanların şələ saçları
qəfləti sucladı
həsrəti sacladı.

Əllərimdə hansı qurub, yapıncı taxudum
Qıpçaq çöllərini yorğandır
Elxan Zala buxuca tutdum
Turən sevdasının yorğunudur
şəhrədə yulğum kolları buyuzlaşır
dərəyətəğün dərdəndir

ayağı çidərlər kəhərin yalı quzuları
mənziləzə yolların solğunudur
başında Şuşa sevdası
19 ilin ilğimdir.

Heyy, Elxan bəy...
Çingiz xanın alaçığı bördür
savaş ayları gərdür
cəhanın xilası şanlı türkdür
qəlmədsim
qəm qaradışım
qururum qor tutmur dəha
hucum əmiri əşliram
"Vur" əmiri verdi Komutanım -
Gedək Qarabağa!".